

Midlertidighed skal vare i Aarevis, er det jo i Virkeligheden kun en Teori, at man vil Frihandel, i den praktiske Politik vil man Beskyttelse. Det er min Overbevisning, at efter som Socialdemokraterne staar nu, vil de i den praktiske Politik blive Beskyttelsesmænd, saa kan de jo gerne sige, at en Gang langt ude i Fremtiden bliver de Frihandelsmænd igen, men jeg tror, at ingen af os oplever det. Hvis man kommer ind paa en Beskyttelsespolitik, fordi et Erhverv kommer i en vanskelig Situation, hvis man i stor Udstrækning giver efter for denne saglige Begrundelse, saaledes som Socialdemokraterne ønsker det, vil Følgen blive, at der aldrig vil komme den Tid, hvor man ikke fra den Side vil kunne hævde, at det er vanskelige Tider. Virksomhederne vil maaske ud fra Regnskaberne kunne bevise, at der i Virkeligheden intet væsentligt Overskud har været, og at hvis man skal ned med Beskyttelsen, med Importreguleringen, gaar det hele til Grunde; det vil man ikke have, og saa fortsætter man med Beskyttelsen. Jeg tror, det vil gaa saaledes, at i denne Kamp mellem Frihandel og Beskyttelse vil Frihandelen faa trangere Kaar i Fremtiden, fordi et saa stort Parti som Socialdemokraterne i den praktiske Politik øjensynlig er ved at gaa over til at blive Frihandelsmodstandere. Men ser vi nu ud over vort Erhvervsliv, og ser vi ud over mange af de ubeskyttede Erhverv, hvad er det saa, vi ser? Saa ser vi nogle, der raaber om Hjælp, vi ser nogle, der siger: Vi kan ikke klare os, Samfundet maa komme os til Hjælp, Regeringen, Rigsdagen maa gøre noget, de maa klare Skærene for os. Men vi ser ogsaa en Mængde andre Erhverv, som siger: Gør blot ikke for meget, grib ikke for meget ind, læg ikke for mange Byrder paa os, saa at det forhindrer os i at klare os selv derved, at der paalægges os Driftsomkostninger, som vil gøre Forretningen urentabel, og vi ad den Vej bliver knækket, saaledes at ogsaa vi maa søge Statens Hjælp. I en vanskelig Tid turde dog Forholdet være det, at den, som bygger paa den enkeltes Tro paa sig selv og Villie til at hjælpe sig selv, bygger paa nok saa sund en Grund som den, der bygger paa den Opfattelse, at det til syvende og sidst er Staten, der skal holde det hele oppe. Derfor anbefaler jeg, at man ogsaa tager det med i Betragtning, at man ikke udelukkende stirrer paa alle disse Erhvervsgrene, som er vanskeligt stillet, og som man maa hjælpe, uden at have Øje for dem, der hjælper sig selv, som er uhyre

vanskeligt stillet og har en meget lille Fortjeneste, maaske slet ingen, uden at have Øje for, at man ved at yde saa megen Støtte til de andre derved let kommer til at vælte Byrder over paa disse, trykke dem ned, saa at heller ikke de kan klare sig selv.

Dette med Hensyn til Importreguleringen og den Beskyttelsespolitik, som derved igennem tydeligt og klart anvises. Jeg vil dernæst gerne til Slut tale lidt om det, der er benævnt en aktiv Handelspolitik; jeg tror, jeg kan gøre det nogenlunde kort. Det lyder meget godt, at man skal føre en aktiv og ikke en passiv Handelspolitik, og jeg er heller ikke uenig med de ærede Medlemmer, som har krævet, at vi skulde føre en aktiv Handelspolitik, men det kommer saa an paa, hvorledes denne Handelspolitik skal være, om det skal være en aktiv Frihandelspolitik eller en aktiv Beskyttelsespolitik. Det ærede Medlem Hr. Drachmann, som forleden talte fra denne Plads, gav ligesom Udtryk for, at han kunde tænke sig baade en aktiv Frihandelspolitik og en aktiv Beskyttelsespolitik, men jeg fik Indtryk af, at det ærede Medlem særlig vilde føre denne Politik af Hensyn til Landbruget, med det Formaal i det hele taget at aabne Døre for vor Produktion. Hvis man vil føre den med det Formaal, er i alt Fald Formaalet godt, men hvis man ved en saadan aktiv Handelspolitik forstaar en Politik, der skulde bidrage til at holde Døre aabne, tror jeg, at man i alt Fald ikke skal ind paa en Importreguleringspolitik. Jeg synes, at de Herrer fra den Side helst skulde være ærlige, og den Ærlighed skulde bestaa i, at de skulde erkende, at naar de vil have Importregulering, er det ikke for at gavne Landbruget eller i det hele taget vor Udførsel, men saa er det for at gavne Industrien og danne en Beskyttelse for den. Men i saa Fald kan man lige saa godt sige det rent ud: at der ikke er Tale om en aktiv Handelspolitik, der skulde gaa ud paa at aabne Døre. Vil man derimod drive en aktiv Handelspolitik i den Betydning, at man vil søge at aabne Døre for vor Produktion, saa kan vi tage Sagen under Overvejelse. Jeg vil da sige, at hvis denne Aktivitet skulde gaa ud paa ved diplomatiske og venskabelige Forhandlinger gennem vort Konsulatvæsen og alt det, der staar til vor Tjeneste i saa Henseende, at søge at aabne Døre for os i de flest mulige Lande, er der sikkert ingen i dette Ting eller i øvrigt i hele Landet, som ikke kan give en saadan Bestræbelse